

Wiadomość Tygodnia

ŻYCIE KONSEKROWANE W TRZECIM TYSIĄCLECIU – WYZWANIA I PERSPEKTYWY

Symposium na UKSW, poświęcone dokumentowi Stolicy Apostolskiej „Młode wino. Bukłaki nowe”

Młode wino, nowe bukłaki. Życie konsekrowane w trzecim tysiącleciu – wyzwania i perspektywy” to tytuł ogólnopolskiej konferencji naukowej, jaka odbyła się dnia 26 maja 2018 roku w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Przygotowaniem wydarzenia zajęła się s. dr hab. Bożena Szewczul WNO, prof. UKSW – kierownik Zakładu Kanonicznych Form Życia Konsekrowanego Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW przy udziale członków Koła Naukowego *Consecratio Vitae*. Patronat honorowy nad konferencją objęli: J.E. Bp prof. dr hab. Jacek Kiciński CMF, Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP; m. Maksymilla Barbara Pliszka BDNP, Przewodnicząca Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych oraz o. dr Janusz Sok CSsR, Przewodniczący Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich.

W konferencji uczestniczyło około 180-200 osób reprezentujących różne instytuty życia konsekrowanego oraz stowarzyszenia życia apostolskiego, a także przedstawiciele indywidualnych form życia konsekrowanego, kapłani diecezjalni oraz wierni świeccy. Podczas trzech sesji swoje referaty wygłosiło 11 prelegentów z głównych ośrodków naukowych w Polsce. Ich prezentacje zostały poprzedzone wprowadzeniem do dokumentu Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego pt. „Młode wino, nowe bukłaki. Życie konsekrowane od Soboru Watykańskiego II i wyzwania nadal otwarte. Ukierunkowania” przedstawionym przez M. Jolantę Olech SJK, Sekretarkę generalną KWPZZZ. Prelegentka zwróciła uwagę na trzy problemy podjęte przez autorów dokumentu. Są nimi: kwestia formacji w dobie spadku powołań do życia konsekrowanego, pytanie o formę sprawowania władzy w instytutach życia konsekrowanego, w których

klasyczne podejście do relacji przełożony – podwładny ustępuje miejsca dynamice braterskiej oraz zagadnienie uczestnictwa kobiet konsekrowanych w misji Kościoła.

Konferencja miała charakter interdyscyplinarny. Oprócz refleksji teologicznej uczestnicy mogli wysłuchać referatów wygłoszonych przez kanonistów oraz socjologów. W wystąpieniach dużo miejsca poświęcono tożsamości życia konsekrowanego oraz formacji.

W pierwszej sesji s. dr Judyta Pudełko PDDM pochyliła się nad aspektami biblijnymi watykańskich ukierunkowań. Z kolei ks. dr hab. Bogdan Giemza SDS, prof. PWT Wrocław przedstawił referat pt. „Życie konsekrowane po Soborze Watykańskim II: od «*Perfectae caritatis*» do «*Per vino nuovo otri nuovi. Orientamenti*»”. Pierwszą część obrad zakończyło wystąpienie dra Marcina Jewdokimowa. Analizując dane statystyczne dotyczące życia konsekrowanego od lat 70-tych XX wieku do dnia dzisiejszego w ujęciu globalnym, europejskim i krajowym stwierdził on, że trudno jednoznacznie udzielić odpowiedzi na pytanie, czy mamy do czynienia z kryzysem życia konsekrowanego we współczesnym świecie. Adiunkt Wydziału Nauk Humanistycznych UKSW wykazał, iż spadek liczby powołań dotyczy tylko niektórych rejonów świata oraz wybranych instytutów życia konsekrowanego. Poza tym podkreślił, iż zaprezentowane przez niego dane ograniczają się do instytutów zakonnych i nie zawierają informacji o nowych formach życia konsekrowanego. Reasumując Autor referatu zostawił słuchaczy z otwartym pytaniem – czy spadek liczby powołań oznacza kryzys życia konsekrowanego?

Po krótkiej przerwie obrady rozpoczęło wystąpienie s. dr hab. Bożeny Szewczul WNO, prof. UKSW. Prelegentka wyodrębni-

ła oraz scharakteryzowała zasadnicze elementy życia konsekrowanego przez podjęcie rad ewangelicznych. Następnie ks. dr Marek Kotyński CSsR omówił nowe wyzwania wobec formacji osób konsekrowanych. Zagadnienie formacji zostało poruszone także w referacie ks. dr hab. Marka Tatara, prof. UKSW. Zwrócił on uwagę na fakt, iż posoborowy kryzys życia zakonnego był generowany przez nadmierną percepcję osiągnięć współczesnej psychologii w pracy formacyjnej z kandydatami do życia konsekrowanego. W ten sposób zrezygnowano z modeli formacyjnych opartych na chrześcijańskich szkołach duchowości, zastępując je odpowiednio zaadoptowanymi propozycjami samorealizacji zaczerpniętymi głównie z humanistycznej szkoły psychologicznej. Prelegent wskazał jednak na swoisty znak czasów, jakim jest rozkwit nowych form życia konsekrowanego. Cechuje je ewangeliczny radykalizm, co przyciąga wielu młodych ludzi i daje nadzieję na prawdziwą odnowę praktyki rad ewangelicznych w Kościele katolickim.

Trzecią sesję otworzył referat o. dr Przemysław Michowicza p.t. „*Vexata quæstio* (dręczące pytanie) instytutów mieszanych w kontekście nr 23 Ukierunkowań «Młode wino, nowe bukłaki»”. Autor wskazał na trudność w jednoznacznym zdefiniowaniu instytutów mieszanych, a także poruszył zagadnienie sprawowania władzy w instytutach laickich i kleryckich. Kolejna prelegentka, s. dr Ewa Korbut SMR, omówiła kwestię duchowości komunii w świetle dokumentu „Młode wino nowe bukłaki”. Na koniec swoje referaty zaprezentowali doktoranci Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW. Ks. Mariusz Marszałek SAC w swoim wystąpieniu wykazał, że indywidualne formy życia konsekrowanego są pierwotne w stosunku do instytutów zakonnych oraz świeckich. Zdaniem Prelegenta ich odrodze-

nie po Soborze Watykańskim II może stanowić swoisty owoc działania Ducha Świętego, który w ten sposób wskazuje na istotne elementy konsekracji przez podjęcie rad ewangelicznych. Z kolei pani Anna Chciałowska, jedyna osoba świecka wśród prelegentów, omówiła zagadnienie życia konsekrowanego w szkolnym nauczaniu religii. Doktorantka wskazała na prawne podstawy obecności osób konsekrowanych w polskich szkołach i przedszkolach, a także podkreśliła wymiar ewangelizacyjny ich posługi w instytucjach edukacyjnych.

Prawie sześciogodzinną konferencję podsumował i zakończył ks. prof. dr hab. Józef Wroceński, SCJ. Przede wszystkim podziękował on s. dr hab. Bożenie Szewczul, prof. UKSW za bardzo dobre merytoryczne przygotowanie konferencji oraz zadbanie o zewnętrzną oprawę wydarzenia. Były dziekan Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW stwierdził, że obawy związane z przyszłością życia konsekrowanego zdają się być bezpodstawne. Życie konsekrowane stanowi konstytutywny element Kościoła, stąd pewność, że będzie ono istniało do końca czasów. Niepokojąc się o przyszłość instytutów i prowadzonych przez nie dzieł, zapomina się o tym, że to Bóg jest dawcą powołań i to On wie najlepiej czego nam i naszym rodzinom zakonnym najbardziej potrzeba. Dlatego Ksiądz Profesor zachęcił, by podejmując się zadania wprowadzenia w życie ukierunkowań Stolicy Apostolskiej, z nadzieją spojrzeć w przyszłość.

Dziękując za podjętą przez organizatorów konferencji inicjatywę i gratulując jej realizacji, należy wyrazić życzenie, by stała się ona wydarzeniem cyklicznym, wpisującym się na trwałe do kalendarza propozycji formacji stałej dla osób konsekrowanych w Kościele w Polsce. *Ks. Mariusz Marszałek, SAC*

Wiadomości z kraju

STUDENCI Z IGNATIANIUM DLA RODZIN W SYRII

We wtorek 29 maja w krakowskiej Akademii Ignatianum odbywa się wyjątkowy kiermasz ciast. Dochód z charytatywnej akcji organizowanej przez Fundację Ignatianum zostanie przekazany na rzecz projektu Caritas Polska „Rodzina-Rodzynie”.

Jak przypomina Tomasz Konturek, dzięki zaangażowaniu rektora uczelni, ks. prof. Józefa Bremerera SJ, od ponad roku cała społeczność placówki obejmuje wsparciem dwie rodziny syryjskie, które mimo trwającego konfliktu zbrojnego pozostały w swoich miastach i domach.

– Ich los nie jest nam obojętny, dlatego każdy w miarę swoich możliwości włącza się w tą szlachetną zbiórkę. Z zebranych przez nas funduszy, przekazywanych na konto Caritas Polska, rodziny w Syrii mogą zakupić niezbędną żywność, wodę i prąd – mówi sekretarz zarządu fundacji i koordynator inicjatywy.

Z kolei prezes zarządu fundacji, Artur Wolanin, przyznaje, że kiermasz, który będzie trwał w godzinach 9:30-16:30, łączy się z obchodami Dnia Dziecka i Matki. – Jako uczelnia tworzymy ignacjańską wspólnotę, która wspólnie pomaga rodzinom żyjącym w bardzo ciężkich warunkach. My żyjemy w kraju wolnym, świętującym 100-lecie odzyskania niepodległości, a rodziny syryjskie na tą wolność i koniec wojny cały

czas liczą, więc nie możemy o nich zapominać – wyjaśnia.

Na chwilę obecną już wiele osób zadeklarowało chęć przyniesienia swoich wypieków. Do każdego ciasta dodawana będzie kawa. Organizatorzy mają nadzieję, że tegoroczne obchody Dnia Matki i Dziecka na Ignatianum będą bardzo słodkie i dobrze zapamiętane, a równocześnie przyczynią się do okazania wsparcia innym, którzy nie z własnej winy znaleźli się w ogniu wojny.

Fundacja Ignatianum istnieje od 2005 roku i jest organizacją pożytku publicznego. Jej głównym zadaniem jest wspieranie rozwoju Akademii Ignatianum w Krakowie, szczególnie studentów i ich zdolności i talentów. Ponadto fundacja realizuje projekty skierowane do młodzieży związanej z zakonem jezuitów. Jej wolontariusze angażują się też w liczne akcje charytatywne i społeczne.

Za: www.jezuici.pl

METROPOLITA KRAKOWSKI OCHRZCIŁ W KRAKOWSKIM KLASZTORZE DOMINIKANEK TRÓJKĘ DOROSŁYCH LUDZI

W sobotę 19 maja uroczystej Mszy wigilii Zesłania Ducha Świętego w kościele sióstr dominikanek „na Gródku” przewodniczył arcybiskup metropolita krakowski, który udzielił trojgu dorosłym sakramentów chrztu i pierwszej komunii, a dwunastu osobom bierzmowania. Czuwanie zorganizował jak co roku Dominikański Ośrodek Liturgiczny.

Dorośli na drodze do wiary

Choć przyzwyczailiśmy się, że nowi członkowie wspólnoty Kościoła przyjmowani są zazwyczaj w wieku niemowlęcym, niemal w każdej diecezji prowadzone jest także – wzorem pierwszych wieków chrześcijaństwa – przygotowanie osób dorosłych, które nie otrzymały chrztu po urodzeniu, a na pewnym etapie spotkały Boga i zapragnęły otrzymać chrzest. Jeden z dwóch takich kursów w Krakowie – zwanych katechumenatem – przy krakowskim klasztorze dominikanów prowadzi od siedmiu lat Dominikański Ośrodek Liturgiczny.

Zwieńczeniem całorocznego przygotowania dwóch grup (kandydaci do chrztu oraz ochrzczeni, przygotowujący się do bierzmowania) była sobotnia liturgia. Troje „wybranych”: Bartosz, Aneta i Jagoda, przyjęło sakramenty wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i eucharystię, a dziewięcioro kolejnych kandydatów sakrament bierzmowania.

Przeszło dziesięć lat temu Ośrodek rozpoczął także odprawianie liturgicznych wigilii uroczystości Zesłania Ducha Świętego, które są uzupełnieniem bogatego wachlarza propozycji czuwań charyzmatycznych i wieczorów uwielbienia, organizowanych w Krakowie w noc poprzedzającą Zielone Świątki. Początkowo były to wigilie gregoriańskie (w kościele św. Idziego pod Wawelem), a w ostatnich latach – po publikacji najpierw nowego Mszału, a potem lekcjonarza – także Msze święte w kościele Matki Bożej Śnieżnej na krakowskim Gródku. Modlitwie przewodniczyli krakowscy biskupi, którzy przez ostatnie pięć lat udzielali także sakramentu bierzmowania. W tym roku zaproszenie przyjął krakowski ordynariusz, abp Marek Jędraszewski. Święto całej wspólnoty

SPOTKANIE PROWINCJAŁÓW CHRYSUSOWCÓW W POZNANIU

W Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej w

Poznaniu 23 maja odbyło się spotkanie Zarządu Generalnego Zgromadzenia z przełożonymi prowincji z całego świata. Omawiane są bieżące sprawy dotyczące posługi chrystusowców w różnych krajach z uwzględnieniem zachodzącej

współcześnie dynamiki migracyjnej, w szczególności dotyczącej Polaków i Polonii.

Odpowiedzialny za Ośrodek Postulatorski w Towarzystwie oraz wicepostulator procesu kard. Augusta Hlonda – ks. dr

Zgodnie z wielowiekową tradycją, zazwyczaj dorośli otrzymują sakramenty wtajemniczenia w czasie Wigilii Paschalnej w Wielką Noc. W tym roku jednak wybrana została druga z tradycyjnych dat – uroczystość Pięćdziesiąticy.

Zgodnie propozycją zawartą w nowych wydaniach ksiąg liturgicznych, Mszę świętą rozpoczęła rozbudowana liturgia słowa, składająca się z sześciu czytań, czterech psalmów i następujących po nich modlitw. Po homilii odśpiewana została Litania do Wszystkich Świętych i uroczyste błogosławieństwo wody chrzcielnej, podczas którego zanurzany był paschał.

Następnie biskup zapytał kandydatów do chrztu, czy wyrzekają się szatana i wszystkich jego spraw, a uzyskawszy potrójne potwierdzenie, namaścił ich dłonie olejem katechumenów. To jeden z trzech olejów, błogosławionych podczas Mszy Krzyżma w Wielki Czwartek – ma on sprawić, że ciało nowo ochrzczonego będzie natłuszczone niczym u antycznego atlety, dzięki czemu będzie zdolny wyślizgnąć się spod uścisku diabła.

Po otrzymaniu wyznania wiary, biskup uroczystie polał głowy wybranych wodą, udzielając im chrztu. Na znak przemiany, która dokonała się w ich życiu, założyli białą szatę (albę) i otrzymali zapaloną świecę, a w końcu wraz z pozostałymi kandydatami przyjęli znamię Ducha Świętego. Podczas sprawowanej później liturgii eucharystycznej, po raz pierwszy w życiu przyjęli Komunię świętą.

Różne drogi do jednej Prawdy

Katechumenat u dominikanów prowadzą ojcowie związani z Dominikańskim Ośrodkiem Liturgicznym z pomocą diakonów, braci studentów i świeckich katechistów – wywodzących się z duszpasterstwa Beczka, Dominikańskiego Studium Filozofii i Teologii czy Ruchu Światło-Życie. Do grupy w każde wakacje dołączają inne osoby: osoby, którym rodzice postanowili pozostawić wybór wiary na czas dorosłości, dzieci wyznawców innych religii, a niekiedy obcokrajowcy, którzy w dzieciństwie nie mogli przyjąć sakramentów w Kościele katolickim. Każda historia jest inna – i choć kurs ma charakter grupowy, wspólnota nie jest liczna, dzięki czemu podejście do kandydatów pozostaje indywidualne.

Krakowski kościół mniszek dominikańskich tradycyjnie jest miejscem udzielania bierzmowania dorosłym kandydatom, ponieważ w tym miejscu w każdą niedzielę Dominikański Ośrodek Liturgiczny sprawował dotychczas Mszę św. we wspólnocie z katechumenami i kandydatami do bierzmowania. Także siostry, które nie opuszczają zakonnej klauzury, każdego roku wiernie ogarniają ich modlitwą.

Fundacja Dominikański Ośrodek Liturgiczny oprócz katechumenatu prowadzi także szereg innych projektów duszpasterskich, edukacyjnych i internetowych – wśród nich serwis poświęcony w całości Sakramentom, pod adresem www.7pierwszych.pl. Obecnie przygotowuje jedenastą edycję rekolekcji liturgicznych „Mysterium fascinans”, które odbędą się w dniach 7-9 września 2018. Za: www.liturgia.pl

Bogusław Koziół SChr przedstawił na spotkaniu wyższych przełożonych stan prowadzonych w Zgromadzeniu procesów beatyfikacyjnych. Szczególną uwagę zwrócił na proces kard. Augusta Hlonda i na podjęte w bieżącym roku inicjatywy, mające na celu zaznajomić z postacią Prymasa, jak największy krąg osób. Przypomnijmy, że dekret o heroicznosci cnót został podpisany przez papieża Franciszka i promulgowany 21 maja br. Od tego dnia przysługuje Kardynałowi Hlondowi tytuł Czcigodny Sługa Boży. Również w bieżącym roku przypada 70. rocznica śmierci Prymasa Założyciela.

Staraniem Ośrodka Postulatorskiego zostały m.in. wydrukowane przez Wydawnictwo Hlondianum w różnych językach (po angielsku i hiszpańsku) modli-

twy o beatyfikację. Będą one rozprowadzane w poszczególnych, zagranicznych placówkach naszej Wspólnoty zakonnej. Obrazki te zostały przekazane także do Archikatedry Warszawskiej św. Jana Chrzciciela, gdzie znajdują się doczesne szczątki naszego Założyciela i do Archikatedry Prymasowskiej w Gnieźnie, gdzie z kolei złożone jest serce Kardynała. W obydwu miejscach każdego 22. dnia miesiąca jest sprawowana w intencji beatyfikacji Msza Święta.

Za: www.chrystusowcy.pl

KAPITUŁA POLSKIEJ PROWINCJI SERCANÓW

W dniach 21-23 maja 2018 r. obradowała w Stadnikach XIII Kapituła Prowincjalna, zwołana w szczególnym kontekście eklezjalnym i zgromadzeniowym: przeżywanego w Kościele w Polsce roku Ducha Świętego oraz 175. rocznicy urodzin Ojca Założyciela, ks. Leona Dehona.

Wybór do posługi biskupiej diecezji Hildesheim w Niemczech Przełożonego Generalnego ks. Heinera Wilmera SCJ narzucił konieczność jak najszybszego przeprowadzenia Kapituły Generalnej poprzedzonej przez Kapituły w poszczególnych jednostkach Zgromadzenia. Z uwagi na te niecodzienne okoliczności XIII Kapituła Prowincjalna miała na celu dokonanie wyboru delegatów na Kapitułę Generalną, która odbędzie się w lipcu tego roku w Rzymie. W trakcie Kapituły wybrano na nią trzech delegatów Polskiej Prowincji: ks. Krzysztofa Naporę SCJ, ks. Tadeusza Michałka SCJ oraz ks. Zbigniewa Chwałę SCJ oraz ich zastępców: ks. Sławomira Knopika SCJ, ks. Dariusza Salamona SCJ i ks. Łukasza Ogórka SCJ.

Kapituła Prowincjalna pozytywnie oceniła podjęte działania na rzecz realizacji uchwał i zaleceń poprzedniej XII Kapituły Prowincjalnej, a także wskazała, że istotnym punktem odniesienia dla Zarządu Prowincji mogą stanowić refleksje i wskazania wypracowane podczas obradującej niedawno w Krakowie VIII Konferencji Prowincjalnej. Podjęła ona bowiem dogłębną i

merytoryczną analizę sercańskiego charyzmatu i jego implikacji w całokształcie życia zakonnego i działalności apostolskiej Polskiej Prowincji.

W toku obrad ojcowie Kapituły Prowincjalnej doświadczyli ożywiającej obecności Ducha Świętego, przypominającego nieustannie o tym, że powracając do najgłębszej inspiracji sercańskiego charyzmatu, Księża Najświętszego Serca Jezusowego stają się w Kościele i w świecie „prorokami miłości i służami pojednania”.

Kapituła zakończyła się modlitwą w kaplicy seminarystycznej, podczas której przełożony prowincjalny poświęcił polską prowincję Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Za: www.sercanie.pl

ZNACZKI POCZTOWE Z PORTRETEM I HERBEM KARD. A. HLONDA SDB

W bieżącym roku (22 października) mija 70 lat od śmierci kard. Augusta Hlonda, Prymasa Polski i Założyciela Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej.

Obchody tej rocznicy, dzięki łasce Boga, zbiegły się z podpisaniem przez Papieża Franciszka dekretu o heroicznosci jego cnót (21 maja 2018 r.). Z tej okazji Towarzystwo Chrystusowe i Towarzystwo Salezjańskie przygotowało znaczki pocztowe upamiętniające tego wielkiego i niezłomnego Prymasa.

Arkusz zawiera 9 znaczków pocztowych dopuszczonych do obiegu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Znaczki mogą być pamiątką kolekcjonerską. Można je również wykorzystać, wysyłając przesyłkę listową nierejestrowaną ekonomiczną do 350 g, gabaryt A. Na zewnętrznych kolumnach widoczny jest portret Czcigodnego Sługi Bożego kard. A. Hlonda, przy czym w kolumnie po prawej stronie znajduje się zbliżenie jego twarzy. Natomiast na znaczkach znajdujących się w centrum został umieszczony herb biskupi Prymasa Augusta. Widoczne jest także jego hasło biskupie, które jest spuścizną duchowości św. Jana Bosko: Da mihi animas caetera tolle, a które w tłumaczeniu brzmi: „Daj mi dusze, resztę zabierz”. Hasło to stało się nicią przewodnią w

dekrecie o heroicznosci cnót, gdyż doskonale oddaje wielką troskę kardynała Hlonda o zbawienie każdego człowieka. Znaczki można w wydawnictwie Hlondianum nabyć jako pojedyncze arkusze (9 znaczków), albo arkusze (9 znaczków) w komplecie w czerwonym etui.

Czcigodny Sługa Boży August kard. Hlond (1881-1948) – wychowawca młodzieży; Inspektor salezjańskiej Inspektorii we Wiedniu; pierwszy Biskup diecezji katowickiej; Arcybiskup Gniezna i Poznania; Prymas Polski; Protektor polskiej emigracji; Założyciel Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej; orędownik Polski podczas II wojny światowej; więzień Gestapo; organizator struktur kościelnych na Ziemiach Zachodnich i Północnych; Arcybiskup Gniezna i Warszawy; wielki Czciociel Najświętszego Serca Pan Jezusa i Najświętszej Maryi Panny, Wspomożycielki wiernych. Więcej o kard. Augustynie Hlondzie na stronie Ośrodka Postulatorskiego. Za: www.chrystusowcy.pl

SIOSTRY EKONOMKI W ZAKOPANEM

Blisko 130 Sióstr Ekonomek uczestniczyło w Sesji szkoleniowej w dniach 22-23 maja 2018r., zorganizowanej przez Komisję Prawno-Administracyjną przy Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych w Polsce w Zakopanem, w Centrum Formacyjno-Szkoleniowym „Księżówka”.

Podczas Sesji omawiano aktualne sprawy prawno-administracyjne, między innymi: zmiany niektórych przepisów prawa dotyczących zgromadzeń ochrona danych osobowych w instytucjach kościelnych i w dziełach prowadzonych przez zgromadzenia, zasady przyznawania dotacji z Funduszu Kościelnego ubezpieczenia osób duchownych

Na spotkanie zostali zaproszeni eksperci, osoby kompetentne z różnych dziedzin, przedstawiciele Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych – Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, banku Pekao S.A. i innych instytucji, z którymi zgromadzenia współpracują.

Siostry wysłuchały też konferencji ascetycznej: „Prawo siły i pieniądza a prawo ducha”.

Możliwość wspólnego zamieszkania była doskonałą okazją spotkań i wymiany doświadczeń, również po zajęciach, w gronie Sióstr ekonomek. Za: www.zakony-zenskie.pl

NA ŚWIĘTYM KRZYŻU PIELGRZYMKĄ GIMNAZJALISTÓW

Bez Was jestem starszy z Wami jestem młody” – tymi słowami zwrócił się do ponad 600 Gimnazjalistów klas III z Diecezji sandomierskiej, którzy wraz ze swymi duszpasterzami, katechetami i nauczycielami przybyli w VIII Pielgrzymce do sanktuarium relikwii Drzewa Krzyża Świętego na Świętym Krzyżu.

Już od godzin rannych młodzież przybywała do sanktuarium przeżywszy wcześniej nabożeństwo drogi krzyżowej. Poszczególne stacje tego nabożeństwa rozważali zmierzając do sanktuarium prastarym traktem królewskim wiodącym z Nowej Stupi przez Puszcę Jodłową. Zawiązanie wspólnoty miało miejsce o godzinie 11.45 w bazylice mniejszej na Świętym Krzyżu. Młodych pątników i ich opiekunów powitał o. Dariusz Malajka OMI, rektor bazyliki mniejszej: *Już od 8 lat w ostatni piątek maja gościmy w murach naszego sanktuarium uczniów klas III Gimnazjum z naszej sandomierskiej diecezji. Wasze dziękczynne pielgrzymowanie wpisuje się w tym roku w obchody 200 – lecia istnienia diecezji*

sandomierskiej. Przybyliście, aby podziękować Bogu za czas gimnazjum, za lata pracy intelektualnej i zmagania duchowych. Wasze serca są przepełnione wdzięcznością także za dar sakramentu bierzmowania. Niech ta dziękczynna pielgrzymka do tego świętego miejsca, uświęconego modlitwą tak wielu pątników umocni Was także na czas wyboru nowej szkoły, realizowania swoich pasji i kroczenia z Jezusem Chrystusem w mocy Ducha Świętego, którego otrzymaliście w sakramencie bierzmowania – mówił o. Malajka OMI.

Następnie odbył się godzinny koncert Zespołu "Full Power Spirit", podczas którego młodzież mogła wysłuchać świadectw muzyków tworzących zespół oraz „zakosztować” muzyki chrześcijańskiej w nurcie hip - hop.

O godzinie 13.00 rozpoczęła się Eucharystia pod przewodnictwem ks. biskupa seniora Edwarda Frankowskiego z Sandomierza. Koncelebrowało 20 kapłanów na czele z księdzem Dziekanem Dekanatu świętokrzyskiego Krzysztofem Kozieł oraz księdzem Marianem Bolestą, Diecezjalnym Duszpasterzem Dzieci i Młodzieży.

Biskup Frankowski w homilii wskazał na szereg zagrożeń jakie dziś każdy z nas a szczególnie młodzież, możemy spotkać w codziennym życiu, a które współczesny świat za wszelką cenę chce nam wmówić i robi wszystko, aby nas omamić, okłamać i przyćmić nam prawdziwego Boga, który przyszedł w Jezusie Chrystusie, który stał się jednym z nas, był do nas podobnym we wszystkim oprócz grzechu, przyjął na siebie nasze grzechy, umarł na krzyżu i zmartwychwstał.

Doroczna pielgrzymka zakończyła się w Godzinie Miłosierdzia wspólną modlitwą przy relikwii Drzewa Krzyża Świętego, gdzie młodzież i pielgrzymi odmówili wspólnie Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Za: www.swietykrzyz.pl

ORDER DLA SALETYNA Z MADAGASKARU

Ks. Marian Sajdak MS, wieloletni misjonarz na Madagaskarze, został 24 maja odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. Nasz współbrat w tym roku obchodzi 50-lecie kapłaństwa.

Ks. Marian Sajdak MS został uhonorowany za „wybitne zasługi dla rozwoju polsko-malgaskiej współpracy w działalności charytatywnej i społecznej na rzecz osób potrzebujących pomocy, za osiągnięcia w pracy duszpasterskiej”. W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy order wręczył minister Adam Kwiątkowski. W uroczystości uczestniczyli: Senator RP Pan Zdzisław Pupa, ks. prowincjał Grzegorz Zembroń MS oraz rodzina misjonarza z Czerwonej Wypły.

Ks. Marian Sajdak MS urodził się w 1943 r. w Nowym Wiśniczu. Pierwsze śluby zakonne w naszym zgromadzeniu złożył 29 września 1960 r. Święcenia kapłańskie otrzymał 30 marca 1968 r. w Krakowie z rąk kard. Karola Wojtyły. W 1970 r. przybył na Madagaskar, gdzie pierwszy rok swojej misji spędził na nauce języka malgaskiego. Na początku swojego pobytu w Belo wybudował dom dla sióstr i dla księży oraz przebudował kościół parafialny zniszczony przez cyklon. Ks. Marian od początku swojej posługi był również zaangażowany w rozwój szkolnictwa na wyspie. Wybudował budynki szkolne, kilka domów dla najuboższych rodzin oraz zaopatrzył w narzędzia rolnicze mieszkańców wioski Tsarata.

Od 1993 r. do 2010 r. sprawował funkcję proboszcza w parafii Miandrivazo. Założył kilka nowych wspólnot: kościoł w Antsahpandrano, w Anivorano i Ampihiaka, w Mandrosohasina, w Masikampy, w Betombana, w Babako. Ponadto wybudował cztery kamienne kościoły w wioskach Andimaka, Ankiranomena, Dabolava oraz w Andranomaity. W 1994 r. ks. Sajdak, wraz z pracującym wówczas w parafii ks. Henrykiem Kaszubą MS, rozpoczął budowę Kalwarii Saletyńskiej na górze Tsiafakantra, u której podnóża leży Miandrivazo. Budowa zakończyła się w sierpniu 2003 r. po wyniesieniu na szczyt ostatniej figury Matki

Bożej Saletyńskiej. Oprócz tego, u podnóża góry, ks. Sajdak rozpoczął budowę przyszłego Centrum Pielgrzymkowego dla diecezji Morondava. Znając tragiczną sytuację ludzi osadzonych w miejscowym więzieniu, rozpoczął organizowanie dla nich systematycznej pomocy: wybudował na terenie więzienia ubikacje, prysznicze, pomieszczenie do przyrządzania posiłków oraz zbiornik na wodę; wprowadził do zakładu karnego kurs alfabetyzacji, warsztaty prac ręcznych a także katechizację.

W 2009 r. ksiądz Marian Sajdak otrzymał od Prezydenta Republiki Malgaskiej tytuł Kawalera Orderu Narodowego w podziękowaniu za zasługi na polu edukacji na Madagaskarze. W ciągu 48 lat pracy na Czerwonej Wyspie wybudował i otworzył 10 szkół podstawowych, trzy gimnazja oraz dwa licea. Dzięki współpracy z ofiarodawcami z Polski, regularnie finansuje edukację szkolną około 60 dzieci.

Obecnie ks. Marian Sajdak MS pracuje w parafii w Dabolavie. W 2016 r. uzyskał zgodę biskupa Morondava na dalszą rozbudowę planowanego u podnóża góry Tsiafakantra Centrum Pielgrzymkowego dla diecezji Morondava, gdzie ma powstać Sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej. (gz/prezydent.pl; [fot. gz](http://fot.gz))

KARMEITAŃSCY BRACIA ZAKONNI RAZEM W GORZĘDZIEJU

W dniach 21-24 maja odbyło się spotkanie braci zakonnych obu naszych prowincji w Polsce. Tym razem gościli nas bracia Warszawskiej Prowincji w Domu Rekolekcyjnym „Pod opieką św. Józefa” w Gorzędzieju.

21 maja w poniedziałek o godz. 10 wyruszyliśmy z Krakowa (15 braci): Tomasz Kuzara z Krakowa Prądnika Białego, br. Andrzej Zieliński z Zawoi, br. Miro i br. Stano ze Słowacji, br. Jonasz Jakubiec i br. Piotr Filipek z Piotrkowic, br. Władysław Giza z Przemyśla, br. Piotr Kostrzewa z Kluszkowic, br. Marek Krzywoń, br. Sławomir Nocoń, br. Nikodem Kuraś i br. Konrad Kurc z Czernej, br. Artur Żelewski i br. Dariusz Pietrzycki z Wadowic, br. Tomasz Koziół z Krakowa Śródmieścia. W drodze do Gorzędzieja zatrzymaliśmy się w Sanktuarium Maryjnym Królowej Polskiego Morza w

Swarzewie, gdzie z zaciekawieniem wysłuchaliśmy historii sanktuarium i cudownej figurki czczonej na tym miejscu już od XV w. Na miejscu byliśmy przed 19 a o 19.30 bracia podjęli nas smaczną kolacją.

Kolejny dzień był dniem formacyjnym. Ciekawe konferencje dotyczące posługi brackiej, znaczeniu tego powołania dla zakonu i Kościoła głosił nam przełożony domu ojciec Kamil Stójwąg OCD. Po obiedzie odbyła się praca w grupach. Gdy dzieliliśmy się efektami prac, okazało się, że doszliśmy do tych samych wniosków. Posługa brata zakonnego i obecność we wspólnotce jest bardzo ważna a specyfika tego powołania sprawia, że niezależnie od wspólnoty, w której przyjdzie żyć, doświadczy trudów, zmagañ, przeciwności, na które trzeba patrzeć tylko w odniesieniu do Boga. Dzień zakończyliśmy kolacją przy grillu, który też był okazją lepszego poznania się. Zintegrowały nas na pewno wspólne śpiewy przy ognisku, które wydłużyły znacznie czas wspólnej kolacji.

Środa była dniem wspólnej rekreacji. Po Mszy św. i śniadaniu zaraz wsiedliśmy do busów i udaliśmy się w kierunku Helu. Po drodze zatrzymaliśmy się na plaży w Jastarni, gdzie mogliśmy podziwiać słynną latarnię morską i nabrać sił do dalszej podróży. Niektórzy śmiałkowicie postanowili zażyć nieco kąpieli w jeszcze dość chłodnym morzu. Po dotarciu na Hel zjedliśmy smaczny obiad, po czym udaliśmy się w kierunku Cyplu. Po odpoczynku i regeneracji sił ruszyliśmy do Sopotu, gdzie tutejsza wspólnota przygotowała dla nas grilla. Po kolacji odwiedziliśmy sopockie moło, podziwiając po drodze urokliwość miasta. Do Gorzędzieja dotarliśmy dość późno.

W czwartek po Eucharystii i wspólnym śniadaniu, pożegnaliśmy się z tamtejszą wspólnotą i ruszyliśmy pełni niezapomnianych wrażeń w drogę powrotną do swoich klasztorów. *br. Tomasz Koziół OCD* Za: www.karmel.pl

Refleksja tygodnia

BRAT ŁUKASZ DMOWSKI O POWOŁANIU LEKARZA I ZAKONNIKA

Czynić dobro! – to prosta zasada, która przekonała mnie do tego, by zostać bonifratrem – mówi brat Łukasz Dmowski, lekarz specjalista chorób wewnętrznych i geriatry, niedawno wybrany prowincjałem Zakonu Bonifratrów.

Od momentu wstąpienia do zakonu upłynęło trzynaście lat. Nie jest to więc czas długi i w kontekście zakonnych porzekadeł, które mówią o tym, że powołanie można ocenić pół godziny po śmierci zakonnika, opowiadanie o mojej zakonnej drodze – już na jej początku – jest obarczone błędem zbyt krótkiego „okresu prania”. Z drugiej strony trzynaście lat to ponad ćwierć mojego życia, to wiele doświadczeń i przeżytych etapów – począwszy od okresu postulatatu, nowicjatu, aż po obecny czas sprawowania funkcji przeora i zakonnego wychowawcy. Spróbuję więc podzielić się tym, jak to się stało, że jestem bratem w Zakonie Szpitalnym Świętego Jana Bożego – bo tak brzmi oficjalna nazwa naszego zakonu.

Dzieciństwo

Z pewnością okres dzieciństwa zaważył na moich życiowych wyborach. Było to dzieciństwo szczęśliwe, spędzone w spokojnej Białej Podlaskiej pod troskliwym okiem Rodziców i mieszkającej z nami Babci, od których uczyliśmy się wraz ze starszą o dwa lata siostrą prostej, zwykłej wiary i życiowej uczciwości. Kolorowych wspomnień z tamtych lat mam bardzo wiele. Po Pierwszej Komunii Świętej zapisałem się do ministrantów. Służyłem przy ołtarzu przez całą podstawówkę, choć „karierę ministranckiej” nie zrobiłem – najwyklesze podanie ampułek wiązało się ze wstydlwym rumieńcem, mszał, który należało przenieść na ołtarz, leżał jak dla mnie za wysoko i był za ciężki, podobnie zbyt wysoka była ambona, z której lektorzy odczytywali czytania... Lektorem więc nigdy nie zostałem. Ambicja i chęć otrzymania nagrody od naszej siostry katechetki skutkowały stuprocentową obecnością „na roratach” czy „na majowym”. Wreszcie nadszedł czas bierzmowania, do którego przygotowywała nas parafialna wspólnota Odnowy w Duchu Świętym. Dzieciństwo to także doświadczenie częstego chorowania i pobytu w szpitalu. Strzykawki, igły i inne tego typu

przedmioty, których Mama – pediatra – używała do kurowania mnie lub siostry, były później z upodobaniem wykorzystywane przeze mnie w mojej dziecięcej praktyce lekarskiej... Bo lekarzem chciałem być od zawsze.

Dojrzewanie

Cóż, czasy liceum to przede wszystkim „kucie po nocach” i olimpiady przedmiotowe z ukochanej biologii i ekologii. To także wakacyjne pielgrzymki do Częstochowy, wędrowki po Tatrach i platoniczna, niewyznana miłość... Z perspektywy czasu nie mam żadnych wątpliwości, że maturę od prawdziwej dojrzałości dzieliło jeszcze wiele, wiele lat. Lat spędzonych już w Warszawie, gdzie studiowałem na wydziale lekarskim. Był to piękny czas poznawania świata i zawierania przyjaźni, które trwają do dziś. W ostatnich latach studiów zacząłem uczęszczać do jezuickiego Duszpasterstwa Akademickiego „Dąb” przy sanktuarium św. Andrzeja Boboli.

Rekolekcje ignacjańskie w życiu codziennym, lektura ukochanego „Tygodnika Powszechnego”, mądrzy rekolekcjoniści – jak nieodżałowany ks. Krzysztof Grzywocz – wszystko to sprawiło, że wiara dziecięca przekształciła się w bardziej dojrzałą z doświadczeniem „niezglębionej głębi” Pana Boga. Chęć służenia innym, robienia rzeczy ważnych, nadania jakiegoś sensu życiu popchnęły mnie do wolontariatu hospicyjnego i utrzymywały w stanie niepokoju.

W jakim stopniu jestem odpowiedzialny za drugiego człowieka?

Czego naprawdę chcę? Czego oczekują ode mnie Rodzice, Pan Bóg? Takie pytania chodziły mi wówczas po głowie. Studia się skończyły, minął staż podyplomowy i trzeba było podjąć decyzję...

Był grudzień 2004 r. Kilka dni wcześniej po kilkumiesięcznej ciężkiej chorobie zmarła Babcia. Zbliżało się Boże Narodzenie, a Mama dopytywała: Co będziesz robił?, Co z pracą?, Ty coś

wiesz, ale nie mówisz... W końcu poprosiłem Rodziców, aby usiedli, i powiedziałem: Rodzina nam się powiększy... (milczenie) – o kilku braci... – wstępuję do zakonu... (płacz). Płakał głównie Tata, Mama już po chwili dopytywała, czy trzeba mi uszyć habit.

Bonifratrzy? A co to za zakon?

Tata próbował ustalić, czy pojedę jeszcze w wakacje na rowerowy urlop... Pojadę, pojedę, ale za dwa tygodnie do Łodzi do postulatu – bo wszystko było już ustalone z promotorem powołań.

Brat Łukasz na dyżurze w szpitalu

HENRYK PRZONDZIONO/FOTO GOŚĆ

W klasztorze Zapach ziół w naszym łódzkim konwencie jest nadal bardzo intensywny. Świetnie go pamiętam z moich pierwszych godzin pobytu „za klauzurą”. W postulacie poza mną było jeszcze trzech kandydatów – młodszych ode mnie, kończących zaocznie podstawówkę i liceum. To oni wprowadzali mnie w „tajniki życia zakonnego”: kiedy wiemy termosy do jadłodajni, w jakie dni obowiązuje biała koszula, jak sprzątać korytarz, kiedy jaka antyfona w brewiarzu itp. Po pierwszych dniach, podczas których akurat celebrowano srebrne jubileusze braci – byłem absolutnie przerażony. Choć znałem osobiście wielu zakonników, choć wiedziałem, że za klauzurą nie fruwają anioły – to rozdźwięk pomiędzy moimi wyobrażeniami o postudzie w zakonie szpitalnym a tym, co zobaczyłem, sprawiał, że po głowie chodziło mi stale: „Co ja tu robię!”. Wiedziałem jednak także, że decyzja o wyborze zakonu rodziła się przez kilka lat i że nie chciałem wybierać drogi łatwej, ale trud-

niejszą... To, że te trudności nie były związane z obciążeniem pracą z chorymi, ale raczej z niedomogami życia wspólnotowego – trzeba było przeżyć... No i z Bożą pomocą przeżyłem: sześciomiesięczny postulat, obłóczyny rozpoczynające nowicjat w konwencie w Krakowie, pierwszy rok nowicjatu, w którym wraz ze współbratem dowoziliśmy ziołowe preparaty do klasztornej apteki (preparaty, których ówczesny skład wywoływał ból mojej lekarskiej głowy), rok drugi, w którym rozpocząłem specjalizację z interny na oddziale położonym dwa piętra nad nowicjatem. Staralem się koncentrować na tym, co mogłem zmieniać, a więc zmieniać w sobie, i dotrwałem do pierwszych ślubów zakonnych...

Liturgia w tym dniu przywoływała obraz Abrahama pod dębami Mamre, Magnificat i wyznającego wiarę setnika z Kafarnaum... Wierzyć wbrew nadziei! W jakimś niewielkim stopniu było to moim doświadczeniem, ale przede wszystkim zachętą, by zaufać Bogu bezgranicznie. Praca w szpitalu dawała satysfakcję. Jeszcze więcej radości rodziło się, gdy udawało mi się pomóc komuś, kto trafił do klasztornej furty z raną na nodze, albo gdy „sąsiedzi” Albertyni czy Paulini prosili o lekarską poradę „w najgorętszej porze dnia”. Tak mijały lata, aż do przeniesienia do Wrocławia w 2014 r.

Czasem mówi się o życiu klasztornym jako o odejściu od świata. Osobiście mam wrażenie, że znalazłem się w jego centrum... mam znajomych od Filipin po Kolumbię. To jako brat zakonny spotykam dziesiątki nowych osób i pogłębiam swe przyjaźnie. Wiem, że wymarzone od dzieciństwa powołanie, aby być lekarzem, nie jest najważniejsze, że liczy się miłość, jaką przykładamy do wszystkiego, co robimy. Doświadczam tego, że my, LUDZIE, jesteśmy sobie nawzajem potrzebni, że dzięki naszej inności dostrzegamy to, jacy jesteśmy i jak nadzwyczajny musi być Stwórca.

A skoro tak jest, to cóż więcej – jak tylko realizować to, do czego zapraszają nas bonifraterskie konstytucje: śmiać się ze śmiejącymi i płakać z łączącymi. Co to znaczy być bratem? Na czym polega bonifraterskie szpitalnictwo? Odpowiedzi na te pytania są ciągle przede mną, choć po części już ich doświadczam. Nasze szpitalnictwo-gościnność są tak naprawdę bardzo proste. Można je zdefiniować jako umiejętność spotkania z drugim człowiekiem. Wspomniany śp. ks. Krzysztof Grzywocz mówił nam w „Dębnie” o tym niezwykłym spojrzeniu Jezusa, które wystarczyło, by ktoś porzucił dla Niego swoje sieci. Jak naśladować Jana Bożego, jak naśladować Jezusa, by z taką miłością patrzeć na innych? Moje ostatnie lata to głównie doświadczenie własnej słabości, zmuszające wreszcie do tego, by uznać własne siły za niewystarczające i coraz bardziej zaufać Jemu, który jest źródłem wszelkiego dobra. Za: www.nowezycie.archwroclawska.pl

Wiadomości ze świata

BEATYFIKACJA MISJONARKI ZABITEJ PRZEZ DZIHADYSTÓW

Męczennik-chrześcijanin na zło odpowiada miłością i tak męczeństwo s. Leonelli staje się ziarnem nadziei rzuconym w ziemię człowieka, które wyda kwiaty i owoce dobra – mówił kard. Angelo Amato 27 majaj w katedrze w Piacenzy. Prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych wyniósł dziś do chwały ołtarzy

włoską zakonnice, Leonellę Sgorbati, zamordowaną w Somalii.

S. Leonella urodziła się w 1940 r. w Gazzola koło Piacenzy, w północno-zachodniej części Włoch. Gdy miała 23 lata, wstąpiła do Zgromadzenia Matki Bożej Pocieszenia. Po studiach w Anglii,

gdzie uzyskała dyplom pielęgniarki, wyjechała na misje do Afryki. Najpierw pracowała w Kenii, a następnie w Somalii, gdzie oprócz normalnej pracy pielęgniarki kształciła wyspecjalizowaną kadrę medyczną. Zginęła z rąk ekstremistów muzułmańskich w 2006 r.

S. Leonella w swoim życiu hołdowała zasadzie: „dawać wszystko, kochać bardzo, kochać wszystkich”. Znana była z promiennego uśmiechu, którym obdarzała wszystkich. Przed śmiercią, rano na śmiertelnie, trzykrotnie powtórzyła pod adresem zabójców: przebaczam.

Kard. Angelo Amato wskazał na aktualność jej świadectwa. „Wszystkim nam s. Leonella Sgorbati pozostawia jasne przesłanie autentycznego życia chrześcijańskiego, na które składa się otwartość, miłość i przebaczenie.

Swoim współsiostrom przypomina słowa ich błogosławionego założyciela, który mówił: «Powinniśmy ślubować służbę

misji nawet kosztem życia; powinniśmy być zadowoleni, jeśli umrzemy przy pracy. Kiedy składacie śluby pamiętajcie, że obok trzech ślubów jest także i ten czwarty». S. Leonella żyła z sercem uczennicy całkowicie oddanej Chrystusowi, szukając tylko Boga i Jego woli; w wolności wobec rzeczy i całkowicie oddana posłuszeństwu. Delikatna i cicha, z pojednania i nieużywania przemocy uczyniła styl swojego życia; czyniła dobro bez rozgłosu, oddając się także pracy fizycznej» – powiedział prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Za: www.deon.pl

KARD. AQUILINO BOCOS MERINO: FRANCISZEK BRONI ZNACZENIA ŻYCIA KONSEKROWANEGO W KOŚCIELE

Franciszek broni znaczenia życia konsekrowanego w Kościele – tak o swej niespodziewanej nominacji kardynalskiej mówi o. Aquilino Bocos Merino.

O. Bocos jest byłym przełożonym generalnym Zgromadzenia Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Błogosławionej Maryi Dziewicy (klaretynów) i Założycielem Instytutu Teologicznego Życia Zakonnego w Madrycie. Wraz z 13 innymi nominatami odbierze insygnia godności kardynalskiej 29 czerwca w Watykanie.

W tym roku hiszpański kardynał-nominat świętuje 80. rocznicę urodzin i 50-lecie kapłaństwa. Nominacja kardynalska jest wyrazem uznaniem za jego długą pracę dla Kościoła. O. Bocos usłyszał o niej przez radio i choć poczuł się przytłoczony tą wiadomością, to jednak było w nim wiele pokoju, gdyż poczucie bezpieczeństwa dało mu to, że zdecydował o tym Franciszek.

W swej nominacji dostrzega uznanie przez papieża znaczenia życia konsekrowanego w Kościele. – Doskonale pamiętam, jak w Rzymie mówiło się: „Życie zakonne umarło, niech żyją ruchy [kościelne].” A Franciszek wystąpił w naszej obronie – przypominał zakonnik.

Jego zdaniem obecny papież wykonał wobec zakonów „nadmierzalne gesty, których nie można by było oczekiwać w cza-

się innych pontyfikatów”. Papieżem został bowiem ktoś, kto wobec ataków, z jakimi często spotykają się osoby konsekrowane w niektórych kręgach kościelnych, domagał się „harmonii między powołaniami”, w stylu watykańskiego dokumentu „Mutuae relationes”, określającego duszpasterskie kryteria relacji między zakonnikami i biskupami.

Ze swej strony arcybiskup Madrytu kard. Carlos Osoro Sierra podkreślił, że o. Bocos „nigdy nie ukrywał tego, co widzi, czuje i myśli”. W jego nominacji kardynalskiej dostrzega „uznanie dla ukierunkowania”, które zaproponował on „nie tylko klaretynom, ale wszystkim osobom konsekrowanym”. Za: www.deon.pl

PAPIEŻ: BEZ KOBIECEJ CZUŁOŚCI KOŚCIÓŁ STAJE SIĘ ORGANIZACJĄ DOBROCZYNNĄ

W święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła Papież mówił o Kościele, który jest matką i potrzebuje kobiecej czułości.

Jeżeli Kościołowi brak pierwiastka kobiecego, matczynego staje się organizacją dobroczynną lub zespołem piłkarskim – to główna myśl homilii, jaką Papież wygłosił na Mszy w Domu św. Marty. Nawiązał w niej do obchodzonego po raz pierwszy święta Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła.

Franciszek przypomniał, że w Ewangeliach Maryja jest zawsze nazywana „Matką Jezusa”, a nie „Panią”, czy

„wdową Józefa”. Rozumieli to już dobrze Ojcowie Kościoła.

„Kościół ma w sobie pierwiastek kobiecy, gdyż jest oblubienicą, kobietą. Jest matką, daje na świat dzieci. Oblubienica i matka – mówił Papież. – Ojcowie Kościoła idą jeszcze dalej i mówią: «Także

i twoja dusza jest oblubienicą i matką Chrystusa». Ten sposób widzenia Kościoła pochodzi od Maryi, która jest Matką Kościoła, i dzięki tej roli, Matki Jezusa, możemy zrozumieć wymiar kobiecy Kościoła. Jeżeli go brak, to Kościół traci swe prawdziwe oblicze i staje się organizacją dobroczynną lub zespołem piłkarskim lub jeszcze czymś innym, ale nie jest już Kościołem.”

Tylko Kościół, który ma znamiona kobiecości może być płodny, tak jak pragnął tego Bóg, który zechciał narodzić się z kobiety, aby tego nas nauczyć.

„Ważną rzeczą jest, aby Kościół był jak kobieta i miał zachowania oblubienicy i matki. Kiedy o tym zapominamy, Kościół staje się męski. Bez tego wymiaru, a to

smutne, staje się Kościołem starych kawalerów, którzy żyją swoją samotnością, niezdolni do kochania, do płodności – stwierdził Ojciec Święty. – Bez kobiety Kościół nie może iść dalej, ponieważ on jest kobietą. Jego kobiecy wymiar znajduje swój początek w Maryi, ponieważ tak chciał Jezus. ”

Zdaniem Papieża, tym co szczególnie wyróżnia kobietę jest jej czułość. Jej przykład daje nam Maryja, która wydała na świat Syna jednorodzonego, owinęła go w pieluszkę i położyła w żłobie i otoczyła go opieką, z łagodnością i pokorą, które wyróżniają wszystkie mamy.

“Kościół, który jest matką kroczy drogą czułości. Zna język wielkiej mądrości,

jakim jest delikatność, cisza, spojrzenie, które jest współczujące, który potrafi również milczeć – zauważył Franciszek. – I także dusza, osoba, która żyje taką przynależnością do Kościoła, wiedząc, że jest matką musi podążać tą samą drogą: musi być osobą łagodną, czułą, uśmiechniętą, pełną miłości. ” Paweł Pasierbek SJ – Watykan

Za: Vatican News

ŚWIATOWA KONSULTA RODZINY SALEZJAŃSKIEJ

W poniedziałek 21 maja, były kontynuowane obrady Światowej Konsulty Rodziny Salezjańskiej, w których wzięli udział przedstawiciele 27 grup tworzących Rodzinę Salezjańską, dzieląc się swoimi refleksjami dotyczącymi charyzmatu salezjańskiego. To spotkanie, w którym wzięło udział 56 osób, prowadził ks. Eusebio Muñoz, delegat światowy ds. Rodziny Salezjańskiej.

Mszy św. przewodniczył ks. Ivo Coelho, radca generalny ds. formacji, który w homilii mówił o “Maryi jako Matce i Mistrzyni, która uczy nas kochać jak Jezus nas uczył”. Obecność przedstawicieli Dykasterii ds. formacji była bardzo ubogacającą dla uczestników i pomocną w zastanawieniu się nad kwestią towarzyszenia młodzieży.

Ks. Rossano Sala, salezjanin, sekretarz specjalny Synodu Biskupów, wygłosił pierwszą prelekcję przed południem. W jasny i syntetyczny sposób omówił temat “W kierunku Synodu Biskupów, wyłaniające się dynamiki, istotne kwestie, decydujące pytania”, zauważając, że “odnotowuje się utratę pasji wychowawczej we wspólnocie kościelnej, co determinuje nieumiejętność towarzyszenia młodym i brak znaczących osób dorosłych”.

Następnie ks. Sala zaznaczył, że już w fazie przygotowania do Synodu można było zauważyć, że nie można mówić do młodych, nie słuchając ich. “Tylko wtedy, kiedy masz jasną ideę dotyczącą rzeczywistości, możesz rozeznaczyć i zrozumieć wyzwania związane z Kościołem i młodzieżą. Jednym z najważniejszych wyzwań jest wysłuchanie młodzieży; a słuchając młodych, sam Kościół staje się młodszym” – stwierdził.

Po południu ks. Silvio Roggia, z Dykasterii ds. formacji, omówił temat: “Towarzyszenie a Rodzina Salezjańska”. “Towarzyszenie jest sposobem, w jaki Ksiądz Bosko wychowywał chłopców, i jest czymś, co należy do wszystkich grup Rodziny Salezjańskiej. W towarzyszeniu odkrywa się potrzebę młodych, którzy potrzebują dorosłych, którym mogliby zaufać... My jesteśmy specjalistami od towarzyszenia młodzieży, które jest głębokie i odpowiednie pod względem jakościowym” – powiedział ks. Roggia.

Po kolacji Przełożony Generalny podziękował wszystkim uczestnikom za ich obecność i zachęcił ich do dalszego kroczenia w duchu rodziny i z tym samym entuzjazmem młodzieżowym. Z drugiej strony, ks. Muñoz, wyraźnie zadowolony, zauważył: “Dzień był nadzwyczaj intensywny, treści bardzo głębokie, nadzwyczajny był też wkład każdej z grup Rodziny Salezjańskiej”.

Za: www.infoans.org

AMERYKAŃCY ŻYDZI PRZECIWNIE BEATYFIKACJI KARD. A. HLONDA SDB

American Jewish Committee – organizacja istniejąca w celu obrony praw Żydów poza USA wystosowała list do Watykanu, wyrażający głębokie zaniepokojenie ogłoszeniem heroicznego cnót prymasa Polski kardynała Augusta Hlonda.

American Jewish Committee przestrzega, że postęp procesu kanonizacyjnego kard. Hlonda „będzie postrzegany w

społeczności żydowskiej i poza nią jako wyraz aprobaty niezwykle negatywnego podejścia kard. Hlonda do społeczności żydowskiej” – czytamy w liście podpisanym przez dyrektora AJC ds. Międzynarodowych Relacji Międzyreligijnych, rabina Davida Rosen do kardynała Kurta Kocha, przewodniczącego Papieskiej Komisji ds. Stosunków Religijnych z Żydami.

Rosen cytuje listy pasterskie kard. Hlonda z okresu przedwojennego, w których miał on wzywać do bojkotu instytucji

żydowskich, czy też kupowania w sklepach żydowskich. Mowa jest także o okresie powojennym i zarzutach odmawiania kontaktów z przedstawicielami społeczności żydowskiej, czy braku reakcji na pogrom kielecki – seria napałów na ludność żydowską, jaka miała miejsce 4 lipca 1946 roku w Kielcach.

American Jewish Committee przesłał kopię listu do Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej oraz Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Za: KAI

KARMELICKIE UROCZYSTOŚCI W SĄSIADOWICACH NA UKRAINIE

Uroczystą Mszą św. sprawowaną 24 maja w sąsiadowickim sanktuarium rozpoczęły się uroczystości poświęcenia kaplicy klasztornej. Eucharystii przewodniczył bp. Edward Kawa OFMConv, biskup pomocniczy archidiecezji lwowskiej. W koncelebrze z biskupem uczestniczyło dwudziestu kapłanów za-

równo karmelitów, jak i z dekanatu samoborskiego. Oprócz gospodarzy i stróżów sąsiadowickiego klasztoru na to ważne wydarzenie przybył o. Prowincjał Bogdan Meger oraz o. Wikariusz Prowincji Zbigniew Czerwień, a także ojcowie i bracia z Woli Gułowskiej, Włodzimierza Wołyńskiego, Krakowa i z Lipin. Wraz z Księdzem Biskupem przyjechał o. Sławomir Zieliński,

OFMConv – dyrektor Wydziału Duszpasterskiego, oraz ks. Jan Fafula – notariusz kurii, który rodem pochodzi z Sąsiadowic.

We Mszy św. uczestniczyli parafianie wraz z ośmioma dziećmi komunijnymi, które w tym roku przyjęły I Komunię św. Na zakończenie Mszy św. w kościele, przeniesiono Najświętszy Sakrament do kaplicy domowej, gdzie odbył się obrzęd jej poświęcenia. Celebrans na początku Mszy św. zaznaczył, że jej intencją jest wdzięczność Panu Bogu za obecność karmelitów w tym miejscu. Podziękował ojcom i braciom, że mieli odwagę powrócić do tego swojego historycznego miejsca.

W swoim kazaniu nawiązał do obchodzonego tego dnia Święta Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Wskazał na trzy aspekty tego święta i obchodzonej uroczystości poświęcenia kaplicy: Sakrament Kapłaństwa, Sakrament Eucharystii i Kościół – miejsce przechowywania Sakramentu Eucharystii. Mówiąc o Sakramencie Kapłaństwa wspominał o czasach, kiedy na Ukrainie nie było kapłanów, gdy ludzie czasami musieli po kilkadziesiąt kilometrów jechać, aby korzystać z sakramentów. „Dzisiaj mamy kapłanów i trochę może nie do końca umiemy dziękować Panu Bogu za ich obecność. A w tym sakramencie kryje się olbrzymia moc działania samego Jezusa Chrystusa”. Nawiązując do uroczystości poświęcenia kaplicy powiedział: „Tak jak sercem klasztoru jest kaplica, tak sercem parafii jest kościół. Jeżeli serce przestaje bić człowiek umiera. Przychodźcie często do kościoła na adorację Najświętszego Sakramentu, bo jeżeli nie będziemy tu przychodzić to umrzemy w sensie duchowym”.

Na zakończenie Mszy św. złożył podziękowania na ręce ojca prowincjała za obecność karmelitów w archidiecezji lwowskiej i na Ukrainie. Prosił też wiernych, aby modlili się o nowe powołania.

Kaplica klasztorna w Sąsiadowicach została ustanowiona na mocy Dekretu abp. Mieczysława Mokrzyckiego, metropolity lwowskiego z dnia 27 grudnia 2017r. Oedyński Diecezji zezwolił na przechowywanie w niej Najświętszego Sakramentu i sprawowanie Eucharystii, aby stanowiła ona centrum wspólnoty braci. Udzielił też błogosławieństwa wszystkim, którzy będą się w niej modlić i uczestniczyć w świętej liturgii.

Nadesłał: o. Mariusz Płuciennik

WŁADZE FILIPIN WYDAŁY NAKAZ OPUSZCZENIA KRAJU PRZEZ SIOSTRĘ FOX

Władze migracyjne Filipin zdecydowały, że katolicka zakonnica Patricia Fox musi opuścić Filipiny do 25 maja. Złożone przez s. Fox odwołanie od decyzji z 23 kwietnia zostało odrzucone, poinformował adwokat Jobert Pahilga. Według niemieckiej agencji katolickiej KNA decyzja jest „ostateczna” i 71-letnia australijska zakonnica musi wyjechać z Filipin.

Adwokat poinformował, że jego klientka skorzysta jeszcze z ostatniej prawnej możliwości uniknięcia ekstradycji i składa odwołanie do ministerstwa sprawiedliwości. „Zakonnica zakłada, że urząd migracyjny zaakceptuje jej drogę postępowania i nie przeszkodzi w złożeniu odwołania”, tłumaczył Pahilga. Na tere-

nie całych Filipin utworzyła się w Internecie na hasztagu #HandsoffSrPatFox (ręce precz od S. Pat Fox) liczna grupa osób wspierających siostrę Fox.

W jej sprawę włączyła się także Konferencja Biskupów Filipin. Australijska misjonarka ze zgromadzenia „Notre Dame de Sion” (Matki Bożej z Syjonu) żyje od 27 lat na Filipinach. Za to, że krytykowała politykę prezydenta Rodrigo Duterte, została zatrzymana na 24 godziny. Czasowe zatrzymanie s. Fox nastąpiło na osobiste polecenie prezydenta Duterte, który początkowo demontował tę informację. W szeregu publicznych wypowiedzi negatywnych wypowiadał się o zakonnicach. „Pani nas obraża za każdym razem, kiedy Pani otwiera usta”, powiedział prezydent. A w przemówieniu w obecności członków armii krzyczał: „Pani jest cudzoziemką! Co Pani sobie wyobraża? Nie, to jest naruszenie suwe-

renności” Filipin. W wywiadzie dla australijskiej rozgłośni ABC s. Fox skomentowała te ataki prezydenta słowami: „Widać, że jest wściekły i to jest niepokojące”. Katolicka zakonnica angażuje się w sposób szczególny na rzecz praw ubogich rolników oraz ludności tubylczej na Mindanao do ziemi.

Władze nie usłuchały adwokata zakonnicy, który nieustannie powtarzał, że jej zaangażowanie na rzecz pokoju, sprawiedliwości społecznej i praw człowieka dla ludności wiejskiej, tubylczej, robotników i ludzi ubogich zawsze były zgodne z jej pracą misyjną. Urząd ds. migrantów zarzucił jej, że swoją „aktywnością polityczną” naruszyła warunki wizowe, zezwalające na pracę misyjną i nakazano wyjazd z Filipin w ciągu 30 dni. Termin upływa 25 maja. Za: www.deon.pl

FRANCISZKANIE NA ZAMKU PUCHBERG

W dniach od 21 do 23 maja 2018 roku odbyło się braterskie spotkanie zwane „Kapitułą Namiotów braci panewnickiej prowincji franciszkanów, pracujących na zachodzie”. Miejscem spotkania był zamek Puchberg w Austrii. W kapitule udział wzięli minister prowincjalny o. Antonin Brząkalik, wikariusz prowincji o. Dymitr Żeglin, o. Syrach Janicki z Panewnik, który był odpowiedzialny za duchowy wymiar naszego spotkania, oraz współbracia z klasztorów w Freystadt, Berchtesgaden, Bensheim, Bezau, Maria Lankowitz i współbracia pracujący na parafiach w Austrii.

Głównym tematem naszego spotkania było życie we wspólnocie. Podczas konferencji o. Syrach, przybliżył nam różne wymiary naszego życia wspólnotowego. Kapituła była bardzo dobrą okazją, aby zapoznać się z naszą pracą w poszczególnych wspólnotach. Jesteśmy obecni prawie we wszystkich wymiarach życia codziennego – pracujemy w parafiach, katechizujemy dzieci w szkołach, pracujemy w szpitalach, pomagamy biednym oraz otaczamy duszpasterską opieką osoby przychodzących do naszych furt klasztornych.

Bracia wymieniali się swoimi spostrzeżeniami, oraz dzielili się radościami swojej posługi. Klerycy studiujący w Eichstätt oraz

w Regensburgu mogli przybliżyć nam wszystkim życie studenckie w seminariach niemieckich.

Podczas spotkania był czas na modlitwę, Eucharystię, a także wspólną rekreację. Podczas wspólnego spotkania, można było zauważyć, że panowała bardzo braterska i szczerza atmosfera, która zaowocowała chęcią kolejnych kapituł.

Na następny rok zaplanowaliśmy już kolejny zjazd. Niech duch franciszkański oraz Boża opieka towarzyszą każdemu współbratu pracującemu na zachodzie. Z franciszkańskim pozdrowieniem: Pokój i Dobro!
o. Bartymeusz Trąbecki OFM

Zapowiedzi wydarzeń

„MISSA MARTYRUM” – 7 CZERWCA

„Missa Martyrum” to msza liturgiczna stworzona ku czci o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka, franciszkanów, którzy zostali zamordowani przez terrorystów z komunistycznego ugrupowania Świetlisty Szlak w Pariacoto w Peru. Została stworzona przez krakowskiego kompozytora i dyrygenta Piotra Pałkę. Słowa do części zmiennych napisał o. Andrzej Zajac.

Dzieło zostało pierwszy raz wykonane w dzień beatyfikacji Męczenników z Pariacoto, 5 grudnia 2015 r. w Bazylice Franciszkanów w Krakowie podczas Mszy Świętej pod przewodnictwem Metropolity Krakowskiego ks. kard. Stanisława Dziwisza. W tym samym czasie odbywała się uroczystość beatyfikacyjna w Chimbote w Peru.

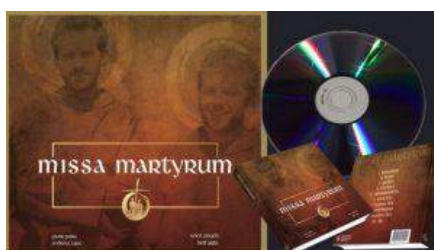
Premiera płyty będzie miała miejsce 7 czerwca 2018 r., w dniu wspomnienia błogosławionych Męczenników z Pariacoto.

„Missa Martyrum” jest już dostępna w sprzedaży przedpremierowej. Można ją zakupić na stronie wydawcy, którym jest Wydawnictwo Franciszkanów Bratni Zew: [Missa Martyrum](#). Przy tej okazji zapraszamy do lektury krótkiej rozmowy z autorem tekstów do „Mszy Męczenników”, o. Andrzejem Zajacem.

Dlaczego właściwie powstała ta płyta?

Dzieło zadedykowane błogosławionym Męczennikom z Peru jest pewnego rodzaju dowodem naszej wdzięczności, docenienia, oddania hołdu tym, których – jak powiedział papież Franciszek – „Pan uczynił odważnymi świadkami Ewangelii aż do przelania krwi”. Należy zauważyć, że Misjonarze nie byli społecznikami, ale ich męczeństwo jest świadectwem wiary. Oni zostali zamordowani właśnie z powodu wiary i to sprawiło, że dołączyli do grona męcen-

ników takich jak św. Maksymilian Maria Kolbe. Dzieło w całości stanowiące oryginalną formę doświadczenia liturgii Mszy Świętej, podkreśla jednocześnie duchowy wymiar tego świadectwa. Jest więc obok publikacji książkowych inną formą promocji kultu Męczenników.

Do płyty dołączona jest książeczka, w której znajdujemy informacje o błogosławionych Męczennikach, ich działalności, życiu i tragicznej śmierci, archiwalne fotografie. Zamieszczone są także teksty utworów, a właściwie modlitw Ojca autostwa: Introitus, Offertorium, Communion, Laudes dei, Ite, które pięknie wyróżniają się na tej płycie. Jak powinniśmy je rozumieć?

Teksty utworów znajdujących się na płycie nawiązują do życia i śmierci. Pomagają w osobistym przeżywaniu wiary, podkreślając jednocześnie, że źródło duchowej mocy jest w Bogu. W sposób szczególnie tej mocy można zaczerpnąć wprost z Eucharystii. Teksty zostały tak napisane, aby poszczególne części Eucharystii przeżywać jak najgłębiej i jak najowocniej.

Innym aspektem jest wartość muzyczna i artystyczna. Dzisiaj często narzeka się na jałowość utworów śpiewanych w kościele. Okazuje się, że nowoczesne utwory mogą być wykonywane w sposób odpowiadający zasadom muzyki i śpiewu liturgicznego. Bez wątpienia twórcą muzyki Piotr Pałka jest uznanym kompozytorem, jeśli chodzi o utwory liturgiczne. Dzieło w całości stanowi oryginalną formę doświadczenia liturgii Mszy Świętej.

Czyli można uznać, że cała zawartość tej płyty jest jedną wyjątkową modlitwą?

Bez wątpienia. Nawet sami muzycy podkreślali, że podczas wykonywania utworów odnosili wrażenie uczestniczenia w modlitwie. Słuchanie tej płyty jak i zagłębianie się w treści poszczególnych utworów może być po prostu modlitwą. Kościół zawsze zwracał uwagę i dbał o to, by śpiew liturgiczny był piękny. Trudno oczywiście taką płytę odtwarzać podczas Mszy Świętej, jednak jej wysłuchanie w samotności napełnia człowieka doznaniem, które pozostają w środku i będą pomagać przeżywać głębię Eucharystii, choćby była tylko recytowana.

Za: www.franciszkanie.pl

MNISI Z TIBHIRINE BĘDĄ BEATYFIKOWANI W ALGERII

Beatyfikacja francuskich mnichów z Tibhirine, zamordowanych w 1996 r., odbędzie się w Algierii. Poinformował o tym minister spraw zagranicznych tego kraju Abdelkader Messahel. Nie wykluczył, że z tej okazji przyjedzie tam papież Franciszek.

Polityk powiedział francuskiej stacji telewizyjnej France 24, że władze Algierii poinformowały Watykan o swej zgodzie na beatyfikację, która odbędzie się za kilka tygodni w Oranie.

Siedmiu trapistów zostało w marcu 1996 r. porwanych z klasztoru Matki Bożej Atlasu, znajdującego się w 80 km na południe od stolicy tego kraju, Algieru. 23 maja Zbrojna Grupa Islamska (GIA) ogłosiła komunikat, zawierający informację o ich śmierci.

Zostaną oni beatyfikowani jako męczennicy razem z 12 innymi zakonnikami i zakonnicami, zamordowanymi w Algierii z nienawiści do wiary w latach 1994-1996, w tym z ówczesnym biskupem

Oranu, Pierre'm Claverie. Wszyscy oni w trudnym dla Algierii okresie zdecydowali się świadomie pozostać w kraju u boku swoich braci muzułmanów, wierni Chrystusowi i Kościołowi. Na styku różnych

religii i kultur pragnęli dawać świadectwo pokoju i dialogu.

Pytany o ewentualny przyjazd papieża Franciszka na beatyfikację, minister nie

wykluczył takiej możliwości i odpowiedział: „Zobaczmy. Dlaczego by nie?”.

Za: www.deon.pl

ZAPROSZENIE

ZAPROSZENIE NA TARGI SACROEXPO DO KIELC

Podczas XIX Międzynarodowej Wystawy Budownictwa i Wyposażenia Kościołów, Sztuki Sakralnej i Dewocjonalistów SACROEXPO (ponad 300 wystawców, od 11 do 13 czerwca, <http://www.targi Kielce.pl/pl/sacroexpo.htm>) odbędzie się trzydniowe spotkanie dla sekretarzy i ekonomów naszych jurysdykcji zakonnych. Tematem tego spotkania będzie Ochrona Danych Osobowych (RODO, GODO, KIDO) we wszystkich podmiotach kościelnych.

Dodatkowo, dla wszystkich zainteresowanych, szukających informacji i nowych rozwiązań w prowadzeniu parafii, wspólnoty, dzieła; Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich oraz Forum Współpracy Międzyzakonnej przygotowała specjalne stoisko – E-29 – na terenie wystawienniczym targów, na którym przez trzy dni będą zaproszeni goście odpowiadać na wszystkie Wasze pytania.

Na stoisku, przy dobrej kawie zakonnej, do Waszej dyspozycji będą obecni

prawnicy i przedstawiciele firm z którymi współpracujemy:

- KAWA-ZAKONNA.PL – wszystko o dobrej, taniej kawie, herbacie i ekspresach kawowych

- ORLEN – paliwa i usługi świadczone z

dużymi rabatami dla podmiotów kościelnych: kasy rabatowe BIZNESTANK i FLOTA, system opłat za autostrady viaTOLL, płatność za parkowanie w strefie MobiParking, płatność przy dystrybutorze aplikacją – mFLOTA, oraz zakup hurtowy oleju opałowego i nawozów na potrzeby rolnictwa

- ORANGE – specjalna oferta dla zakonów i zgromadzeń, wszelkie rozwiązania z zakresu IT i telefonii komórkowej oraz stacjonarnej, światłowod dla potrzeb zakonnych

- INPPACT – zakonna grupa zakupowa nośników energii: prądu i gazu, flotowe ubezpieczenie samochodów, inwestycje wspierane przez NFOŚ i fundusze unijne, ochrona danych osobowych w podmiotach działających w obszarze prawa polskiego

- UNION INVESTMENT – fundusze inwestycyjne dedykowane dla podmiotów kościelnych, osób duchownych i zakonnych

- BGŻ BNP PARIBAS – oferta kont bankowych dla podmiotów kościelnych, zakonników, kredyty pod inwestycje, ...

- SALTUS – ubezpieczenia majątkowe w Kościelnym Związku Wzajemności Członkowskiej

Szczegółowy program zostanie opublikowany za tydzień w naszym CiZ

Zapraszamy.

Ks. Piotr Cieplak MS

Ekonom KWPZM

Odeszli do Pana

ŚP. KS. WŁADYSŁAW BOMBA CM (1938-2018)

Były Wizytator Polskiej Prowincji Księża Misjonarzy

Dnia 27 maja 2018 r. o godz. 23.05 w Domu Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu odszedł do wieczności Ś † P Ks. Władysław Bomba CM (Wizytator Polskiej Prowincji w latach 1982-1988)

Urodzony 5 lutego 1938 r. w Wojsławicach (pow. Sieradz). W 1956 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Zduńskiej Woli. W 1956 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Śluby święte czasowe złożył dnia 8 grudnia 1958 r., natomiast śluby święte wieczyste złożył 8 grudnia 1961 r. Święcenia kapłańskie otrzymał w Krakowie, w katedrze na Wawelu, dnia 23 czerwca 1963 r. z rąk ks. bpa Karola Wojtyły, biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej.

Po święceniach wyjechał do pracy misyjnej w Brazylii, gdzie od początku XX wieku posługiwali polscy misjonarze: był wikariuszem w parafiach w Abranches, Prudentopolis oraz San Mateus do Sul. Po dwóch latach pracy w Brazylii (w październiku 1965 r.) został skierowany na studia specjalistyczne do Rzymu na Anselmianum. W czerwcu 1967 r. uzyskał licencjat z teologii, a w styczniu 1969 r. uzyskał doktorat z teologii w dziedzinie liturgii.

Po powrocie do Polski w lutym 1969 r. podjął obowiązki wicerektora oraz wykładowcy liturgiki i teologii dogmatycznej w Instytucie Teologicznym Księża Misjo-

narzy w Krakowie na Stradomiu. Podjął także wykłady w Instytucie Liturgicznym przy PWT w Krakowie.

W 1973 r. został skierowany do pracy w WSD w Gdańsku-Oliwie (prowadzonym wówczas przez Księża Misjonarzy). W latach 1973-1982 był rektorem WSD, wykładowcą WSD oraz przełożonym Domu Zgromadzenia w Gdańsku-Oliwie. W 1982 r. został wybrany Wizytatorem Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy. W związku z tym powrócił do Krakowa na Stradom. Równocześnie podjął wykłady w Instytucie Teologicz-

nym Księża Misjonarzy, a także na Papieskiej Akademii Teologicznej. Funkcję Wizytatora pełnił przez dwie trzyletnie kadencje. W 1984 r. został mianowany członkiem Komisji Episkopatu Polski ds. Seminariów duchownych.

Po zakończeniu posługi Wizytatora, w 1988 r. zamieszkał w Domu Zgromadzenia przy parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie. Nadal prowadził wykłady z liturgiki i teologii dogmatycznej, a także podejmował obowiązki duszpasterskie w parafii.

W 1991 r. został mianowany Proboszczem parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie oraz przełożonym Domu Zgromadzenia. Funkcję tę pełnił przez trzy lata. W 1994 r. został skierowany do Domu Zgromadzenia w Krakowie przy ul. Strzelnica, gdzie mieściła się siedziba Instytutu Wydawniczego „Nasza Przyszłość”.

W 1999 r. zamieszkał w Domu Zgromadzenia w Krakowie na Kleparzu, gdzie został mianowany przełożonym Domu. Funkcję tę pełnił do 2002 r. Cały czas podejmował wykłady w ITKM w Krakowie. W ramach Zgromadzenia jest znanym tłumaczem tekstów wincentyńskich (z duchowości, liturgicznych i prawnych). Był delegatem Polskiej Prowincji na Konwenty Generalne od 1968 r. aż do 2010 r. *Sekretariat Misjonarzy CM*

ŚP. O. MIECZYŚLAW REĆKO SSCC (1938-2018)

Były Prowincjał Polskiej Prowincji Sercanów Białych

Ze smutkiem, ale i z wiarą w zmartwychwstanie i życie wieczne zawiadamiamy, iż w sobotę, 26 maja 2018 roku, w szpitalu w Wieruszowie, został powołany do Domu Ojca nasz zakonny Współbrat Ś.P. O. Mieczysław Rećko.

Urodzony 28 listopada 1938 roku w Kamionce Starej w Klasztorze Chrystusa Króla w Polanicy Zdroju 17 września 1963 roku złożył pierwsze śluby zakonne 18 września 1966 roku śluby wieczyste. 24 czerwca 1967 roku w Archikatedrze Wrocławskiej z rąk Ks. Kard. Bolesława Kominka przyjął święcenia kapłańskie

Pełniąc służbę jako Wikariusz parafialny, Proboszcz, Przełożony wspólnoty, Wychowawca nowicjuszy i kleryków, Przełożony Prowincjałny, Spowiednik sióstr zakonnych i kleryków, członek Rady Kapłańskiej, Egzorcysta.

Swoje zakonne i kapłańskie powołanie realizował w: Polanicy-Zdroju (1967-1968, 1972-1978, 1991-1992, Warszawie ATK (1968-1972), Wrocławiu (1979-1991, 1992-1994, 1997-2013), Wiedniu (1994-1996), Piasecznie (1996-1997), Mielniku n. Bugiem (2013), Cieszynie (2013-2018).

Pożegnanie w parafii Św. Wojciecha w Cieszęcinie we wtorek, 29 maja 2018 roku, godz. 11.00 – Msza św.

Pogrzeb będzie miał miejsce w środę 30 maja 2018 roku: 10.00 – Modlitwne

czuwanie w kaplicy zakonnej w Klasztorze Chrystusa Króla w Polanicy-Zdroju 11.30 – Wyprowadzenie z kaplicy zakonnej

12.00 – Msza św. pogrzebowa w Ko-

ściele w Starym Wielistawiu i złożenie ciała na zakonnym cmentarzu
Prosimy o modlitwę

Za: www.sercaniebiali.pl

ŚP. O. CYRYL CZANOJAN OFM (1946-2018)

W środę 23 maja 2018 roku, w godzinach południowych w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym w Katowicach-Ligocie, po długiej chorobie odszedł do domu Ojca ś.p. o. Cyryl Czarnojan OFM.

O. Cyryl przeżył 71 lat, w kapłaństwie 40, w zakonie 45 lat.

Ostatnią Jego placówką był dom zakonny w Starych Panewnikach, gdzie w latach 1999-2004 sprawował urząd proboszcza parafii pw. św. Antoniego z Padwy.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie...

Pogrzeb ś.p. O. Cyryla odbył się w sobotę 26 maja w bazylice w Panewnikach.

Za: www.prowincja.panewniki.pl

ŚP. KS. JAN TELUS CM (1946-2018)

Dnia 21 maja 2018 r. w Krakowie odszedł do wieczności Śp. Ks. Jan TELUS CM. Urodził się 16 stycznia 1946 roku w Dzielnej (pow. Opoczno). W 1962 r. wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Śluby święte złożył dnia 19 marca 1970 r. Święcenia kapłańskie otrzymał w Krakowie na Stradomiu dnia 19 czerwca 1971 r. z rąk ks. bpa Albina Małysiaka CM, biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej.

1971-1973 – Pabianice (katecheta, duszpasterz akademicki)

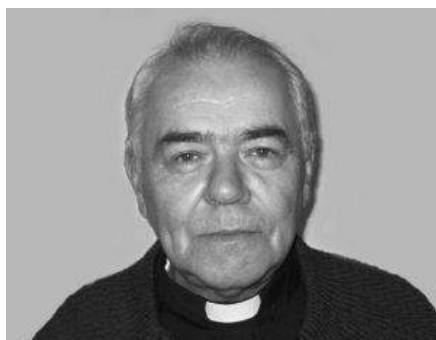
1973-1976 – Warszawa (student ATK)

1976-1979 – Rzym (studia doktoranckie uwieńczone doktoratem)

1979-1980 – Kraków-Stradom (wykładowca ITKM)

1980-1983 – Paradyż (wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym)

1983-1984 – Gdańsk-Oliwa (rektor i wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego, superior Domu)

1984-1985 – Kraków-Kleparz (wykładowca ITKM)

1985-1990 – Kraków-Stradom (wicerekktor i wykładowca ITKM, asystent Domu

Prowincjalnego)

1990-1994 – Gdańsk-Oliwa (rektor i wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego, superior Domu)

1994-2006 – Kraków-Strzelnica (wykładowca ITKM, superior Domu)

od 2006 – Kraków-Kleparz (wykładowca ITKM, asystent Domu)

POGRZEB ODBĘDZIE SIĘ DNIA 25 MAJA 2018 r. (piątek)

11.00 – Msza św. pogrzebowa w kościele Księża Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu

13.00 – Odprowadzenie od Bramy Cmentarza Rakowickiego do grobowca Księża Misjonarzy

Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie!

Za: www.misjonarze.pl